

Norsk Ornitologisk Forening (NOF)

Sandgata 30 B
N-7012 Trondheim

Telefon: (+ 47) 73 84 16 40
Bankgiro: 4358.50.12840
Org. nr.: 970 089 748 NVA

e-post: nof@birdlife.no internett: www.birdlife.no

Sysselembannen på Svalbard
Fylkesmannen i Finnmark
Fylkesmannen i Troms
Fylkesmannen i Nordland
Fylkesmannen i Trøndelag
Fylkesmannen i Hedmark

Deres ref.	Deres kontaktperson	Vår ref. 2018/470-320.5	Vår kontaktperson Martin Eggen	Dato 07.11.2018
------------	---------------------	----------------------------	-----------------------------------	--------------------

Supplerende fylkesvise verneplaner – innspill om vern av viktige fugleområder (Important Bird and Biodiversity Areas – IBA) i Norge

[Dette brevet går til fylkesmennene i de fylkene som har IBAer aktuelle for vern gjennom prosessen som nå foregår med å identifisere konkrete forslag til områder som kan være aktuelle for de kommende supplerende verneplanene i Norge.](#) Brevet omhandler IBAer spesielt, og i de fleste fylker vil det komme tilleggssforslag fra våre respektive fylkesavdelinger og/eller lokallag, da på områder som ikke er utpekt som IBAer. De fleste av dere har mottatt et lignende brev tidligere (vårt ref.nr.: 2017-470/320.5), men vi har nå oppdatert oversikten ytterligere.

Stortinget ønsker IBA-vern

Regjeringen varslet i Melding St. 14 (2015-2016) Natur for livet at den vil verne naturtyper og økosystemer som i dag er mindre godt dekket av vern. Stortingets behandling av meldingen stilte seg positive til dette, og Energi- og miljøkomiteen hadde følgende merknader: *Komiteen har også merket seg at flere av våre verneområder er for små til å ivareta verneverdiene, og er derfor positiv til at regjeringen vil utvide eksisterende verneområder for å ivareta økologiske nettverk og øke robustheten mot klimaendringer. Komiteen imøteser at det gjennomføres fylkesvise prosesser for suppleringsvern – for å dekke opp manglene i dagens verneområder, og at Ramsarområder og IBA-områder (Important Bird and Biodiversity Areas) prioriteres.*

NOF sender her en oversikt over IBAer aktuelle for vern, og status for områdene i dag. Dette er områder av internasjonal betydning, som er essensielle for den langsiktige overlevelsen av de fugleartene som forekommer der. For å få fortgang i sikringen av områdene ber vi om at det fremmes konkrete forslag om nye verneplaner for å sikre IBAer som ikke er tilstrekkelig ivaretatt.

I 2015 presenterte Artsdatabanken sitt arbeid med revideringen av den nasjonale rødlisten for arter. Av totalt 232 vurderte fuglearter ble 82 (35%) satt på den norske rødlisten. Vi har i tillegg 21 arter som enten hekker her, lander her under trekket eller overvintrer, som er inkludert i den globale rødlisten fra Verdens naturvernunion (IUCN). Beskyttelse av disse artenes leveområder vil være et målrettet forvaltningstiltak for å forbedre artenes leveforhold.

Om IBAer

Verdens IBAer (Important Bird and Biodiversity Areas) utgjør sammen et nettverk av globalt viktige fugleområder og områder for naturmangfold som er identifisert på bakgrunn av internasjonalt anerkjente kriterier. Områdene i Norge er identifisert av NOF i samarbeid med BirdLife International. Vi vil fremheve at alle disse områdene har svært stor verdi for norsk naturmangfold, spesielt knyttet til artsgruppen fugler, også i en internasjonal sammenheng. Målet med opprettelsen av slike IBAer er å identifisere, beskytte og forvalte et nettverk av områder som er av betydning for den langsiktige overlevelsen av naturlig forekommende fuglebestander. Mange av områdene har i dag status som

verneområder, men mange er ikke omfattet av vern eller andre former for sikringstiltak. Alle disse områdene bør imidlertid være prioriterte områder i ivaretagelsen av norsk natur. Med utgangspunkt i et internasjonalt anerkjent kriteriesett har vi til nå identifisert 97 slike IBAer i Norge, hvorav 17 befinner seg på Svalbard og Jan Mayen.

Fire hovedkategorier av områder regnes som spesielt relevante for IBA-status i Europa (Heath & Evans 2000):

- Områder av spesiell betydning for globalt truede arter, eller arter truet i Europa eller EU.
- Områder av spesiell betydning for store ansamlinger av fugler. Områder med regelmessige ansamlinger av 1 % eller mer av en fuglebestand utløser IBA-status.
- Områder for arter som er unike for et lite geografisk område (endemiske arter).
- Områder av betydning for en artssammensetning som i stor grad er representativ for et bestemt biom (i Norge: arktisk eller boreal artssammensetning).

En oversikt over områdene med beskrivelser, polygoner osv. finnes her:

<http://www.birdlife.org/datazone/site>

Vi er ved behov behjelpelige med å fremskaffe kart i ulike format (f.eks. til GIS-bruk). Ta også kontakt for mer utfyllende informasjon og evt. møte.

OVERSIKT OVER IBAer AKTUELLE FOR VERN/UTVIDET VERN

Navn	Fylke	Vern	Ramsar	Konfliktnivå	Verneprosess igangsatt	Type IBA
Kvalhovden & Sjøkovskifjella	SJ	Nei	Nei	Lavt	Ukjent	Sjøfuglkoloni
Fuglefjella/Grumant	SJ	Nei	Nei	Lavt	Ukjent	Sjøfuglkoloni
Midterhukken & Eholmen	SJ	Nei	Nei	Lavt	Ukjent	Sjøfuglkoloni
Adventdalen & Adventfjorden	SJ	Nei	Nei	Lavt?	Ukjent	Elvedelta/fjord
Båtsfjord	FI	Nei	Nei	Høyt?	Nei	Fjord
Lille Porsangen	FI	Nei	Nei	Lavt	Nei (delvis)	Marin våtmark
Lille Kamøya & Bondøya	FI	Delvis	Nei	Lavt	Nei (delvis)	Sjøfuglkoloni
Persfjorden	FI	Nei	Nei	Lavt?	Nei	Sjøområde
Slettnes	FI	Delvis	Delvis	Lavt?	Nei	Våtmark/sjø
Altaelvmunningen	FI	Nei	Nei	Medium	Nei	Elvedelta/fjord
Iesjavri	FI	Nei	Nei	Medium	Ja	Innsjø/våtmark
Indre Porsangerfjord	FI	Delvis	Delvis	Medium	Nei	Marin våtmark/fjord
Varangerfjord	FI	Delvis	Nei	Medium	Nei	Kyststrekning/sjøfuglkoloni
Berlevåg	FI	Nei	Nei	Lavt?	Nei	Sjøområde
Balsfjord	TR	Delvis	Delvis	Medium	Nei	Marin våtmark/fjord
Saltstraumen & Skjerstadfjorden	NO	Delvis	Nei	Medium	Nei	Marin våtmark/fjord
Røst	NO	Delvis	Delvis	Medium	Nei	Sjøfuglkoloni/våtmark
Andøya med Skogvoll	NO	Delvis	Delvis	Medium	Nei	Våtmark/kulturlandskap
Leknes våtmarkssystem*	NO	Delvis	Nei	Medium	Nei	Innsjø/våtmark
Straume våtmarkssystem	NO	Delvis	Nei	Lavt?	Nei	Innsjø/våtmark
Lofoten	NO	Delvis	Nei	Lavt?	Nei	Sjøområde
Indre Trondheimsfjord	NT	Delvis	Delvis	Høyt	Ja (Børgin)	Marin våtmark/fjord
Søndre Snåsavatn & Lømsen	NT	Delvis	Nei	Medium	Nei	Innsjø/våtmark
Stjørdalsfjorden	ST	Delvis	Nei	Høyt	Nei	Marin våtmark/fjord
Neadelta	ST	Nei	Nei	Høyt?	Nei	Elvedelta/kulturlandskap
Ørlandet	ST	Delvis	Delvis	Medium	Nei	Marin våtmark/sjø
Storsjøen	HE	Delvis	Delvis	Høyt	Ja?	Innsjø/våtmark
Persfjord-Hamningberg	FI	Nei	Nei	Lavt?	Nei	Sjøområde

Eksisterende beskyttelse og utvidelse av Ramsar-områder

Av IBAer identifisert og godkjent overlapper 38 % fullstendig og 48 % delvis med eksisterende verneområder. Resterende 14 % står uten vern. Av IBAer som delvis overlapper med nåværende verneområder, har 60 % tilknytning til eksisterende Ramsar-områder.

Identifiserte IBAer særlig aktuelt for vern

Dominerende arter ved lokalitetene og/eller viktige arter i forvaltningssammenheng nevnes spesielt. Røddlistekategorier refererer til norsk rødliste (2015) dersom ikke annet er nevnt.

Røddlistekategorier:

CR: Kritisk truet
EN: Sterkt truet
VU: Sårbar
NT: Nær truet
LC: Livskraftig

SVALBARD – IBAer uten vern

Sjøfuglkolonier på Svalbard aktuelle for vern som naturreservat

[Kvalhovden & Sjøkovskifjella](#) (327,6 km²)

[Fuglefjella/Grumant](#) (19,4 km²)

[Midterhuken & Eholmen](#) (54,0 km²)

Alle disse viktige fuglefjellene på Svalbard står uten vern. Det hekker til sammen 218 000 par med sjøfugler her. Polarlomvi (NT på Svalbard), krykkje (NT på Svalbard), havhest og ærfugl (NT på global rødliste) er hekkearter ved lokalitetene.

Elvedelta/fjord på Svalbard aktuell for vern som naturreservat/fuglefredningsområde

[Adventdalen & Adventfjorden](#) (77,6 km²)

Viktig hekkeområde for kortnebbgås, hvitkinngås og fjæreplytt, samt andre arter tilknyttet våtmark og tundra. Området er også av stor betydning som trekk- og rasteområde vår og høst. Ismåke (VU på Svalbard, NT på global rødliste) opptre i området, med maksimumantall den siste tiårsperioden på 22 ind.

FINNMARK – IBAer uten vern

Elvedelta/våtmark på fastlandet aktuelle for vern

[Lille Porsangen](#) (28,1 km²)

[Altamunningen](#) (36,8 km²)

Ilesjavri (467,8 km²)

Polarsnipen (NT på global rødliste) bruker Lille Porsangen som rasteområde på vei til hekkeområdene. Antallene ligger på 20 000-40 000 fugler i mai. Området er også viktig for andre fugler tilknyttet våtmark. Altamunningen er svært viktig for en rekke vader- og våtmarksarter. Store antall av havelle (NT, VU på global rødliste) og sjøorre (VU på nasjonal og global rødliste) bruker området, hhv. med maksantallene 1 200 ind. og 200 ind. Ilesjavri er Fenndoskandias viktigste hekkeområde for den nasjonalt (CR) og globalt (VU) rødlistede dverggåsa.

Sjøområder på fastlandet aktuelle for vern

[Persfjorden](#) (8,4 km²)/[Persfjorden-Hamningberg](#) (34,1 km²)

[Båtsfjord](#) (6,2 km²)

[Berlevåg](#) (178,6 km²)

Persfjorden er av stor betydning for siland, men også andre ender, måker og øvrige vannfugler. Strandengene og grusbankene innerst i Persfjorden har betydning for hekkende vadefugler. Utvidelse er godkjent av BirdLife International i februar 2017, slik at IBAet omfatter havområdene til og med Hamningberg. Båtsfjord og Berlevåg er overvintringsområde for stellerand (VU på nasjonal og global rødliste). Mellom 200 og 300 stellerender overvintrer i Båtsfjord-området, mens et noe lavere antall vanligvis overvintrer langs kysten øst (og vest) for Berlevåg.

FINNMARK - IBAer med behov for utvidet vern

Kyststrekning/sjøfuglkoloni aktuell for utvidet vern

[Varangerfjord \(med Hornøya and Reinøya\)](#) (542,2 km² uvernet areal)

De viktigste lokalitetene innenfor dette store området er: Nesseby, Andersby, Vadsøya og Vadsøysundet, Ekkerøy, Skallelv, Komagvær, Langbunes, Kiberg, Domen, Svartnes og Bussesundet, Hornøya og Reinøya. Enkelte av disse lokalitetene vil hver for seg kunne kvalifisere til IBA-status, men hele kyststrekningen sees på som spesielt verdifull for fuglelivet i denne regionen. Området regnes som det desidert viktigste i Norge for stellerand (VU på nasjonal og global rødliste). Praktærfugl, samt ærfugl (NT på nasjonal og global rødliste) forekommer også i spesielt store antall, i tillegg til en rekke sjøfugler. Hornøya, Reinøya og Ekkerøya er de største sjøfuglkoloniene innenfor IBAet. Følgende delområder er vernet i dag: Varangerbotn naturreservat, Nesseby naturreservat, Ekkerøya naturreservat, Storelvosen naturreservat, Komagværstranda naturreservat og Hornøya og Reinøya naturreservat.

Våtmark/fjord/sjø aktuell for utvidet vern

[Slettnes](#) (14,0 km² uvernet areal)

[Indre Porsangerfjord](#) (468,6 km² uvernet areal)

På Slettnes er det ønskelig med vern av sjøområder, som i dag ikke er inkludert i dagens naturreservat på lokaliteten. Sjøområdet utenfor Slettnes har en nøkkelfunksjon som raste- og beiteområde for vannfugler og sjøfugler, og er utvilsomt en av de viktigste enkeltlokalitetene for disse artsgruppene i Norge. Dette er også årsaken til at IBA-grensene strekker seg i overkant av 1 km ut i havet nord for fastlandet.

I Indre Porsangerfjord ble IBA-grensene utvidet i 2014, og omfatter nå hele Porsangerfjorden sør for Veidneset i vest og Børselveneset i øst, samt kyststrekningen fra Børselveneset til Styrnes. Det finnes fem mindre verneområder innenfor dette arealet. Området er stor betydning for dverggås (CR, VU på global rødliste), ærfugl (NT på nasjonal og global rødliste), sjøorre (VU på nasjonal og global rødliste), havelle (NT, VU på global rødliste), polarsnipe (NT på global rødliste) og en rekke andre arter tilknyttet våtmark og sjø.

Sjøfuglkolonier aktuelle for utvidet vern

[Lille Kamøya & Bondøya](#) (10,6 km² uvernet areal)

Lille Karmøya & Bondøya huser viktige sjøfuglkolonier, men Bondøya er ikke underlagt beskyttelse. 13 475-21 250 par sjøfugler hekker i koloniene, deriblant toppskarv, alke (EN), lunde (VU på nasjonal og global rødliste) og svartbak.

TROMS - IBAer med behov for utvidet vern

Marin våtmark/fjord med behov for utvidet vern

[Balsfjord](#) (44,9 km² uvernet areal)

Sørkjosen er det viktigste av flere store fjærområder i fjordsystemet, og består av store områder med mudder, sand og grusbanker som strekker seg hele 700 meter ut i fjorden. Sørkjosen utgjør sammen med Kobbevågen, i fjordens ytre deler, Ramsar-området «Balsfjord». Store deler av det uvernedede, indre fjordsystemet er imidlertid av betydning som raste- og overvintringsområde for marine dykkender, lommer og dykkere. Havelle (NT, VU på global rødliste), sjøorre (VU på nasjonal og global rødliste),

horndykker (VU på nasjonal og global rødliste) og polarsnipe (NT på global rødliste) er blant arter i området med særlig betydning for forvaltningen.

NORDLAND - IBAer med behov for utvidet vern

Marin våtmark/fjord med behov for utvidet vern

[Saltstraumen og Skjerstadjorden](#) (28,1 km² uvernet areal)

Viktig område i Nordland for overvintrende, rastende og mytende fugler. Store mengder lommer, dykkere og dykkender finner i disse områdene, og kanskje spesielt i Klungsetvika og Mjønesbukta. Gulnebbblom (NT på nasjonalt og global rødliste), sjøorre (VU på nasjonal og global rødliste), havelle (NT, VU på global rødliste) og horndykker (VU på nasjonal og global rødliste) er blant artene med tidvis betydelige antall i området. Alle de tre delområdene består av spesielt grunne sjøområder. I Klungsetvika og Mjønesbukta tørrelgges relativt store arealer med fjæreområder ved lavvann, og et mindre areal med våtmark og strandeng finnes også på lokalitetene.

Sjøområder på fastlandet aktuelle for vern

[Lofoten](#) (274,6 km²)

Lofoten IBA huser en av landets desidert beste vinterforekomster av gulnebbblom (NT på nasjonal og global rødliste). Også i trekkperiodene er antallet av arten høyt. Området er også av betydning for store antall av ærfugl og praktærfugl vintersitd. Området omfatter tre ulike dellokaliteter: Flakstad, Nappstraumen og Eggum-Fiskebøl.

Sjøfuglkoloni/våtmark med behov for utvidet vern

[Røst](#) (89,0 km² med uvernet areal)

Sjøfuglkoloniene på Røst er inkludert i områdevern, mens kun en mindre del av våtmarkene i vest er vernet som naturreservat. Viktige deler av våtmarken på den flate, bebodde øya Røstlandet er ikke vernet, til tross for betydelige verdier. Øya er dekket av gressletter, strandenger, smådammer og myrer. Våtmarkene og fjæreområdene på Røst er viktige hekke- og rasteområder for en rekke vadefuglarter. Arter av forvaltningsmessig betydning, som svarthalespove (EN, NT på global rødliste), storspove (NT på nasjonal og global rødliste), skjeand (NT), stjertand (NT) og lappspurv (NT), er regelmessige opptredende eller hekker.

Våtmark/kulturlandskap med behov for utvidet vern

[Andøya med Skogvoll](#) (45,8 km² med uvernet areal, hvorav en mindre andel er verneverdig)

[Straume våtmarkssystem](#) (1,3 km²)

[Leknes våtmarkssystem](#) (3,0 km²)

Andøya ligger helt nord i Vesterålen og rett vest for Senja i Troms. Området ble foreslått og godkjent som et nytt IBA i 2014, og består nå av to tidligere IBAer: «Skogvoll» og «Andøya». Ramsar-området og naturreservatet Skogvoll ligger på den nordlige halvdel av Andøya, mens tidligere IBA med navn «Andøya» dekket et stort område med beitemark (beites hovedsakelig av sau), dyrket mark, strandenger og fjæreområder på øyas østside, fra Åse i sør til Breivik i nord. Åholmen naturreservat og Ramsar-området og naturreservatet Risøysundet ligger her. Foruten om disse reservatene er store deler av øyas østside ikke tilstrekkelig vernet, og noen områder er utsatt for press fra landbruksaktivitet (for eksempel nydyrking) og fysiske inngrep. Selevollvallen, Rognan/Rognanbukta, Hestneset og flere andre relativt små areal i overgangen mellom jordbruksareal og fjæresone må sikres på grunn av betydningen for fugler. Til sammen utgjør områdene et våtmarkssystem av internasjonal betydning. Arter som vipe (EN, NT på global rødliste) og brushane (EN) hekker ved disse lokalitetene, som også har viktige funksjoner for rastende fugler under trekket. Forekomsten av stjertand (VU) er overraskende høy på Andøya, og arten hekker trolig med ett eller flere par innenfor de delene av IBAet som ikke er vernet.

Straume våtmarkssystem og Leknes våtmarkssystem. Begge områdene er av internasjonal verdi som hekkeområder for horndykker. Straume våtmarkssystem i Bø kommune omfatter delokalitetene Kringlevatnet, Langvatnet, Saltvatnet og Førvatnet I Vestvågøy kommune ligger en rekke vann og fjærområder med særlig rikt fugleliv, og Leknes våtmarkssystem omfatter delokalitetene Holdalsvatnet, Skjerpevatnet, Farstavatnet nord, Farstadvatnet øst, Saltisen, Nordgårdsvatnet, Skullbruvatnet, Kretjønna, Klevvatnet, Sevvatnet, Storeidvatnet, Leknesfjæra, Svanvatnet og Haldsvågen.

TRØNDELAG – IBAer med behov for utvidet vernet

Innsjø/våtmark med behov for utvidet vern

Søndre Snåsavatn & Lømsen (21,1 km² med uvernet areal)

IBAet Søndre Snåsavatn & Lømsen består av Lømsen, Søndre Snåsavatn og Fossemvatnet. I hovedsak dekker IBAet ferskvann og kantvegetasjon, men jordbruksområdene nordøst for Fossemvatnet og nord og sør for Klingsundet naturreservat er også tatt med på grunn av sin betydning for rastende kortnebbgås under trekket. De tre delområdene er av stor betydning for en av landets tetteste hekkebestander av horndykkere (NT, VU på global rødliste), i tillegg til å ha stor verdi både som hekke- og rasteområde for en rekke vannfugler.

Marin våtmark/fjord med behov for utvidet vern

Indre Trondheimsfjord (22,8 km² med uvernet areal)

Indre Trondheimsfjord omfatter en rekke større og mindre lokaliteter som sammen utgjør et system av våtmarker i indre deler av Trondheimsfjorden: Falstadbukta, Fiborgtangen, Alnesfjæra, Eidsbotn, Tynesfjæra, Rinnleiret, Ørin, Bjørga, Straumen, Lundleiret og Vellamelen. De fleste av delområdene er vernet som naturreservater, med unntak av Fiborgtangen og deler av Ørin og Straumen. Vern av området ved Straumen er imidlertid under planlegging. Det foreslåtte verneområdet her dekker et areal på 22 km², og vil medføre at kun 0,78 km² av IBAet står uten vern. Fiborgtangen og den uverndede delen av Ørin har gjentatte ganger vært truet av utbygningsplaner, og arbeidet med å sikre lokalitetene bør gis prioritering. IBAet innehar kritisk viktige funksjoner for fugler med opprinnelse i Norge og utlandet, både som hekkeområdet, myteområde, raste- og trekkområde. Oppreden av kortnebbgås, grågås, ærfugl (NT nasjonal og global rødliste) og horndykker (NT, VU på global rødliste) er utslagsgivende for opprettelsen av IBAet. Mer informasjon om de allerede vernede områdene finnes her: <http://trondheimsfjordenvatmarkssenter.no/arter/fugler/>

Stjørdalsfjorden (49,8 km² med uvernet areal)

Stjørdalsfjorden er en 10 km lang fjordarm av Trondheimsfjorden, og er en typisk terskelfjord dannet av en morenerygg ved utløpet mot Trondheimsfjorden. Sjøområdene over morenen er spesielt grunne, og medfører en oppstrøm av næring her i enkelte perioder av året. I mars gyter den stedegne sildestammen i fjorden. Den rike tilgangen på næring i form av silderogn bidrar til områdets betydning for vannfugl, og kanskje spesielt for marine dykkender og måker. De indre fjordområdene består av flere større mudderflater, blant annet i forbindelse med utløpet av Stjørdalselva. I nord er deler av IBAet vernet som Vinnan og Velvängen fuglefredningsområde og Vikanbukta fuglefredningsområde, men resten av området står uten vern. Hovedtrusselen mot området består av utvikling av industri og infrastruktur i de innerste delene av fjorden. Større områder av tidligere mudderflater er ødelagt av oppmudring og utbygging, i senere tid først og fremst på grunn av utvidelse av europavei-traséen gjennom Stjørdal. Viktige arter i forvaltningssammenheng og som følge av store forekomster er ærfugl (NT på nasjonal og global rødliste), sjøorre (VU på nasjonal og global rødliste) og havelle (NT, VU på global rødliste).

Marin våtmark/sjø med behov for utvidet vern

Ørlandet (56,7 km² med uvernet areal)

IBAet består av fire delområder: Grandefjæra, Kråkvågsvaet, Hovsfjæra og Innstrandfjæra. Alle delområdene er vernet, men utenom Kråkvågsvaet er det behov for en utvidelse av eksisterende verneområder for å sikre IBAet. Ørlandet er av stor betydning for flere arter vannfugl, og fungerer både som raste-, myte- og overvintringsområde. De største ansamlingene av vannfugler finner man gjerne om høsten og gjennom vinterhalvåret. Ørlandet bestod tidligere av store myrområder og strandenger, men mesteparten av dette ble drenert og dyrket opp mellom 1960 og 1990. Viktig i forvaltningssammenheng er forekomsten av sangsvane, havelle (NT, på VU på global rødliste), sjøorre (VU på nasjonal og global rødliste), horndykker (NT, VU på global rødliste) og siland.

Elvedelta/kulturlandskap aktuell for vern

Neadeltaet (10,0 km² med uvernet areal)

Neadeltaet er av stor betydning som rasteområde for kortnebbgås under vår- og høsttrekket, samt annen våtmarksfugl. To små naturreservatene Fitjan og Låen er inkludert i naturreservatet, men størsteparten er ikke beskyttet.

HEDMARK – IBAer med behov for utvidet vernet

Innsjø/våtmark med behov for utvidet vern

Storsjøen i Odalen (53,8 km² med uvernet areal, hvorav en mindre del er verneverdig)

Storsjøen i Odalen er en viktig våtmarkslokalitet. 200-1200 sangsvaner overvintrer her. Seimsjøen naturreservat er inkludert i IBAet, men gir ikke tilstrekkelig vern av våtmarksverdiene i Storsjøen. Det er derfor ønskelig med utvidet beskyttelse, både i form av en utvidelse av Seimsjøen naturreservat og etablering av nye verneområder. Innenfor IBAet utmerker fire lokaliteter seg som spesielt verneverdige: Sandsjøen (spesielt Grøna med Grøntuva), Østmoneset ved utløpet av Juråa, Engeholmen og Glomsåvika.

For Norsk Ornitologisk Forening

Kjetil Aa. Solbakken

Kjetil Aa. Solbakken

KOPI:

Klima- og Miljødepartementet

Miljødirektoratet

Longyearbyen Feltbiologiske Forening

NOF avd. FI

NOF avd. Troms

NOF avd. Nordland

NOF avd. Trøndelag

NOF avd. Hedmark